

ಕುಮುದಾ ಪ್ರಯಂತೋತ್ತಮ್ಮೆ

ಅಂಧೀಕಾರಿ

ಅಂದು ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪಡ್ಡಪರಣ ಸ್ವರ್ಥೆ ಇತ್ತು. ಕಾಲ್ಸೋಟೆಚರ್ ಕೆಲಪ್ಪಿದ್ದ ಹದಿನಾಲ್ಕುಸಾಲಿನ ಪಡ್ಡವನ್ನ ಕಂಠಪಾಠ ಮಾಡಿ ಬ್ರಿಫ್ಸಬೆಕೆತ್ತು. ಸ್ವರ್ಥೆಯ ದಿನ ಸದ್ಪುಹೊಡೆದು ಬಂದವರಲ್ಲಿ ಏರಡೇ ಮೂರೇ ಹೆಚ್ಚೆಂದರೆ ನಾಲ್ಕುಸಾಲು ಹೇಳಿ ಮುಂದೆ ಮರೆತು ಭೇಜಿ ಭೇಜಿ ಮಾಡಿ ಹಿಂದಿರುಗಿದ್ದರು. ನಾನು ಮಾತ್ರ ಅರುಸಾಲು ಹೇಳಿ ಬಳಿಕ ಭೇಜಿ ಮಾಡಿ ಇಳಿದುಬಂದ್ದೆ. ನಾಲ್ಕೆಂತ ಆರು ಜಾಸ್ತಿ ತಾನೇ? ಬೇರೆ ದಾರಿಕಾಣದ ಶೀಪ್ರಕಾರರು ನನಗೇ ಮೊದಲ ಬಹುಮಾನ ನಿಡಿ ‘ಅಂಧರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಕ್ಷಣಿನೇ ಆಳರ್ಸ’ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದರು!

ವಾರ್ಷಿಕೋಶತ್ವವಾದ ದಿನ ಒಂದು ಪ್ರಾಚೀ ದಾದ ಆದರೆ ಬಲು ಆಕರ್ಷಕವಾದ ಪ್ರಸ್ತುತಿ ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಬಂದಿತ್ತು. ಸುಂದರವಾದ ಹೊರಕವಚ, ಬಣಿ ಕಾಮನಬಿಲ್ಲಿನ ರಂಗುರಂಗಿನ ಪುಟಗಳು. ಕಾಲ್ಸೋಟೆಚರ್ ಬಳಿಹೋಗಿ ಇದೇನು ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಅಟೋಗ್ಲಾಫ್ ಪ್ರಸ್ತುತಿ ವೆಂದಿದ್ದರು.

‘ಹಾಗೆಂದರೆ?’ ನನ್ನ ಅಜ್ಞಾನ ಮುತ್ತಿಮೀರಿತ್ತು.

‘ಅಟೋಗ್ಲಾಫ್ ಎಂದರೆ ಹಸ್ತಾಕ್ಷರ ಪದೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಸ್ತುತಿ.’

‘ಯಾರ್ಥಾರದೋ ಹಸ್ತಾಕ್ಷರವೇ ಪದೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು?’

‘ಯಾರ್ಥಾರದ್ದೋ ಅಲ್ಲ. ಒಹಳ ಶ್ರಮಪಟ್ಟಿ ಸಾಧನೆಮಾಡಿ ಶೀರ್ಣಗಳಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಹಸ್ತಾಕ್ಷರ ಪದೆದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗಲೇಲ್ಲಾ ನಮಗೆ ಸ್ನಾತೀಯುಕ್ತಿ ನಾವು ಅವರಂತೆ ಸ್ನಾತೀಯಾದರೂ ಎತ್ತರಕ್ಕೆಳಬಹುದು. ನಿನ್ನ ಹಸ್ತಾಕ್ಷರ ಶೇವಿರಣೆ ಯಿಶ್ವಿಯಾಗಲಿ’ ಎಂದು ಹರಿಸಿದರು.

ಶ್ರಮಪಡುವರೆಂದರೆ ಯಾರು? ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದವರನ್ನು ಎಲ್ಲೆಂದು ಹುಡುಕುವುದು? ಯಾರಿಗೆ ಜೀರ್ಣ ದೋರಿಕಿದೆ? ಯೋಚಿಸಿಯೋಚಿಸಿ ತಲೆ ಕೇಳಿಟ್ಟು ಕುಲಗೆಟ್ಟಿ ಹೇಳಿತ್ತು.

ಆ ಸಮಯುಕ್ತ ಸರಿಯಾಗಿ ಆ ವರ್ಷದ ಎನ್ನೆನ್ನಲ್ಲಿ ಪರೇಕ್ಕೆಯ ಘಲಿತಾಂಶ ಪ್ರಕಟವಾಯ್ತು. ನನ್ನ ಅಣ್ಣಿ ಜಂಭದ ಕೋಳಿಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನಮ್ಮನ ಬಳಿ ಬುದ್ದ. ‘ಯಾವಾಗ್ನಿ ನಾನು ಸರ್ವಾಗಿ ಓದೋಲ್ಲ ನಾಲಾಯಿಕ್ಕು ಅಂತ ಬೈತಿತೀಯಲ್ಲಾ. ಕಗ್ಗೊಡು. ಒಂದೇ ಸಲಕ್ಕೆ ಪಾಸಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ಒಳ್ಳೆ ಹುಡ್ಡ ಅಂತ ಹೋಗಳ್ಳು ಇತೀರ್ಯಲ್ಲ ಆ ಗುಂಡಣ್ಣ ಎಂಟನೇಸಲ ಫೇಲಾಗಿದಾನೆ ಅದು ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಗೇ ದಾಖಿಲೇನಂತೆ. ಅವಂದು ಬಲು ದೊಡ್ಡ ಸಾಧನೆ ಅಂತ ಮೇಮ್ಮೆಗಳ ಸ್ವಾಫ್ ರಿಮಿನಲ್ಲಿ ನಗರ್ಯಾತ್ಮಿದ್ದು’ ಎಂದ.